

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

UZNESENIE

Ústavného súdu Slovenskej republiky

IV. ÚS 210/2026-12

Ústavný súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedu senátu Libora Duľu a sudcov Ladislava Duditsa a Rastislava Kaššáka (sudca spravodajca) v konaní podľa čl. 127 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky o ústavnej sťažnosti sťažovateľky **MM Invest Košice, s.r.o.**, Továrnská 8, Košice, IČO 36 582 239, zastúpenej JUDr. Vierou Tóthovou, PhD., Ku Potoku 5, Košice, proti uzneseniu Špecializovaného trestného súdu sp. zn. 7Tp/50/2025 z 11. decembra 2025 a postupu, ktorý predchádzal jeho vydaniu, takto

r o z h o d o l :

Ústavnú sťažnosť **o d m i e t a .**

O d ô v o d n e n i e :

I.

Ústavná sťažnosť sťažovateľky a skutkové okolnosti prípadu

1. Sťažovateľka sa ústavnou sťažnosťou doručenou Ústavnému súdu Slovenskej republiky (ďalej len „ústavný súd“) 26. marca 2026 domáha vyslovenia porušenia svojho základného práva na súdnu ochranu podľa čl. 46 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“), ako aj svojho základného práva vlastníť majetok podľa čl. 20 ods. 1 a 5 ústavy uznesením Špecializovaného trestného súdu sp. zn. 7Tp/50/2025 z 11. decembra 2025 (ďalej len „napadnuté uznesenie“), ako aj postupom, ktorý predchádzal jeho vydaniu. Navrhla napadnuté uznesenie zrušiť a vec vrátiť Špecializovanému trestnému súdu na ďalšie konanie. Ďalej navrhla, aby konajúci senát ústavného súdu podľa § 127 ods. 5 ústavy podal návrh na začatie konania podľa čl. 125 ods. 1 ústavy vo vzťahu k ňou spochybňovanému § 567q ods. 3 Trestného poriadku.

2. Z ústavnej sťažnosti a jej príloh vyplýva, že sťažovateľke boli príkazom z 19. novembra 2019 podľa § 95 ods. 1 Trestného poriadku na jej bankovom účte zaistené peňažné prostriedky vo výške 144 600 eur, keďže tieto mali byť výnosom z trestnej činnosti [REDACTED], ktorý je stíhaný za prečin neoprávneného podnikania podľa § 251 ods. 1 a ods. 4 písm. a) Trestného zákona v súbehu so zločinom podvodu podľa § 221 ods. 1 a ods. 4 písm. a) Trestného zákona.

3. Sťažovateľka požiadala 27. októbra 2025 o zrušenie zaistenia peňažných prostriedkov. Prokurátor Krajskej prokuratúry v Košiciach jej žiadosť uznesením sp. zn. 20 Kv 76/24/8800 zo 7. novembra 2025 (ďalej len „uznesenie prokurátora“) podľa § 95 ods. 8 Trestného poriadku zamietol.

4. Sťažovateľka podala proti uzneseniu prokurátora sťažnosť, ktorú Špecializovaný trestný súd napadnutým uznesením podľa § 193 ods. 1 písm. c) Trestného poriadku zamietol.

II.

Argumentácia sťažovateľky

5. Sťažovateľka pred ústavným súdom namieta, že Špecializovaný trestný súd sa nedostatočným spôsobom zaoberal jej námietkou nelegitímnosti a neproporcionality ústavne nekonformného § 567q ods. 3 Trestného poriadku, v zmysle ktorého sa na zaistenia peňažných prostriedkov na účte v banke vydaných do 31. decembra 2020 nepoužije § 98a ods. 4 Trestného poriadku v znení účinnom od 1. januára 2021, ktoré limituje takéto zaistenie na najviac 5 rokov s možnosťou jeho predĺženia o 7 mesiacov, a to aj opakovane.

6. Príslušný prokurátor síce vyhovel návrhu sťažovateľky a postúpil generálnemu prokurátorovi podnet sťažovateľky na podanie návrhu na vyslovenie nesúladu označeného ustanovenia s ústavou, nepočkal však na samotnú odpoveď generálneho prokurátora a o návrhu sťažovateľky napriek tomu rozhodol.

7. Sťažovateľka sa domnieva, že samotný prokurátor nemohol vo svojom uznesení konštatovať ústavnú konformitu predmetného ustanovenia a nemohol ju konštatovať ani Špecializovaný trestný súd v napadnutom uznesení. Špecializovaný trestný súd sa v skutočnosti mal sám obrátiť na ústavný súd s návrhom na vyslovenie nesúladu označeného ustanovenia s ústavou, čoho sa sťažovateľka aj domáhala.

8. Špecializovaný trestný súd sa podľa sťažovateľky nezaoberal podstatou jej sťažnosti, a to tvrdenými priet'ahmi pri vyšet'ovaní a s nimi súvisiacou neproporcionalitou ďalšieho zaistenia jej peňažných prostriedkov.

III.

Predbežné prerokovanie ústavnej sťažnosti

9. Predmetom ústavnej sťažnosti je namietané porušenie základných práv sťažovateľky napadnutým uznesením vydaným vo veci jej žiadosti o zrušenie zaistenia peňažných prostriedkov, ako aj súvisiacim postupom Špecializovaného trestného súdu.

10. Ústavný súd ústavnú sťažnosť predbežne prerokoval na neverejnom zasadnutí senátu ústavného súdu podľa § 56 ods. 1 zákona č. 314/2018 Z. z. o Ústavnom súde Slovenskej republiky a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“). Na predbežnom prerokovaní preskúmal, či ústavná sťažnosť obsahuje všeobecné náležitosti podania (§ 39 zákona o ústavnom súde), všeobecné náležitosti návrhu na začatie konania (§ 43 zákona o ústavnom súde) a osobitné náležitosti ústavnej sťažnosti (§ 123, § 124 a § 132 ods. 1 a 2 zákona o ústavnom súde) a či nie sú dané dôvody na jej odmietnutie podľa § 56 ods. 2 zákona o ústavnom súde.

III.1. K namietanému porušeniu práv napadnutým uznesením a súvisiacim postupom Špecializovaného trestného súdu:

11. Ústavný súd v súlade so svojou konštantnou judikatúrou na úvod pripomína, že v zásade nie je oprávnený preskúmať a posudzovať právne názory príslušného orgánu verejnej moci, ktoré ho pri výklade a uplatňovaní zákonov viedli k rozhodnutiu vo veci samej, ani preskúmať, či v konaní pred orgánmi verejnej moci bol náležite zistený skutkový stav a aké skutkové a právne závery zo skutkového stavu príslušný orgán verejnej moci vyvodil. Úloha ústavného súdu sa obmedzuje na kontrolu zlučiteľnosti účinkov takejto interpretácie a aplikácie s ústavou, prípadne medzinárodnými zmluvami o ľudských právach a základných slobodách (I. ÚS 17/01, II. ÚS 137/08, III. ÚS 328/08, IV. ÚS 11/2010). Ústavný súd teda nie je prieskumným súdom a úlohou ústavného súdu nie je suplovať orgány verejnej moci, ktorým prislúcha interpretácia zákonov v rámci ich právnym poriadkom upravenej pôsobnosti a právomoci. Z ústavného postavenia ústavného súdu vyplýva, že môže preskúmať len také rozhodnutia orgánov verejnej moci, prostredníctvom ktorých došlo k porušeniu základného práva alebo slobody, resp. také, kde k porušeniu základného práva alebo slobody došlo v konaní, ktoré vydaniu samotného rozhodnutia predchádzalo. Skutkové a právne závery príslušného orgánu verejnej moci môžu byť teda predmetom kontroly vtedy, ak by vyvedené závery boli zjavne neodôvodnené alebo arbitrárne, a tak z ústavného hľadiska neospravedlňiteľné a neudržateľné, a zároveň by mali za následok porušenie základného práva alebo slobody (I. ÚS 12/05, II. ÚS 410/06, III. ÚS 119/03, IV. ÚS 238/07).

12. Pri preskúmaní rozhodnutí o použití dočasných majetkových zaisťovacích inštitútov, v ktorých dôsledku je znemožnené alebo citeľne obmedzené dispozičné právo dotknutého subjektu, ústavný súd vo svojej doterajšej rozhodovacej praxi stanovil požiadavky, ktoré sú na takéto rozhodnutie kladené z pohľadu ústavnoprávneho: rozhodnutie musí mať zákonný podklad, musí byť vydané príslušným orgánom a nemôže byť prejavom svojvôle (IV. ÚS 379/03, IV. ÚS 577/2021, I. ÚS 550/2024). Predmetom tohto prieskumu môže byť aj procesný postup, ktorý zaisteniu peňažných prostriedkov predchádzal (I. ÚS 122/2018, IV. ÚS 602/2021). Ak sú tieto požiadavky dodržané a zásah štátu rešpektuje primeranú (spravodlivú) rovnováhu medzi požiadavkou všeobecného záujmu spoločnosti, ktorý je zásahom sledovaný, a požiadavkou na ochranu základných práv jednotlivca, ústavný súd nepovažuje zabezpečenie majetku dotknutého subjektu za protiústavný zásah do jeho vlastníckych práv (I. ÚS 554/03, I. ÚS 369/03, IV. ÚS 577/2021, I. ÚS 550/2024). Podstatou ústavného prieskumu môže teda byť iba obmedzený test ústavnosti, pretože podstatná časť záruk spravodlivého procesu sa vzťahuje na proces vo svojom celku (I. ÚS 173/2025). Podstatný význam pre zdržanlivý prístup ústavného súdu však má aj skutočnosť, že do práv sťažovateľov sa nezasahuje konečným spôsobom (m. m. IV. ÚS 620/2021, bod 30 odôvodnenia).

13. Zohľadňujúc uvedené východiská, ústavný súd napadnuté uznesenie, ako aj postup, ktorý predchádzal jeho vydaniu, preskúmal a dospel k záveru, že ústavná sťažnosť nie je dôvodná.

14. Sťažovateľka pred Špecializovaným trestným súdom namietala neústavnosť podľa § 567q ods. 3 Trestného poriadku a existenciu prieskumu vo vyšetrovaní trestnej veci [REDAKOVANÉ], v ktorej má sťažovateľka postavenie zúčastnenej osoby.

15. Špecializovaný trestný súd v napadnutom uznesení pripomenul, že v prípade zaistenia finančných prostriedkov ide o dočasné a predbežné opatrenie, ktorého účelom je zabezpečiť finančné prostriedky pre prípadný výkon rozhodnutia vo veci samej. Finančné prostriedky na účte boli zaistené podľa § 95 ods. 1 Trestného poriadku z dôvodu podozrenia, že ide o výnosy zo stíhanej trestnej činnosti, a na týchto podozreniach sa podľa Špecializovaného trestného súdu dosiaľ nič nezmenilo.

16. Pokiaľ ide o samotnú námietku neústavnosti § 567q ods. 3 Trestného poriadku, Špecializovaný trestný súd poukázal na to, že konajúci súd nemá povinnosť napadnúť súlad označeného ustanovenia na ústavnom súde, ale ide o možnosť tak urobiť v prípade, že sa samotný súd domnieva, že by zákonné ustanovenie mohlo byť v nesúlade s ústavou. Navyše, aj ak by sa Špecializovaný trestný súd obrátil na ústavný súd s takýmto návrhom, rozhodnutie ústavného súdu by bolo podľa jeho názoru možné očakávať najskôr o niekoľko mesiacov, počas ktorých by sa vo veci sťažovateľky (jej návrhu na zrušenie zaistenia peňažných prostriedkov) vôbec nekonalo. Doplnil, že samotná nespokojnosť sťažovateľky týkajúca sa relevantného právneho predpisu nemôže byť podkladom na to, aby ho konajúci orgán neaplikoval (I. ÚS 173/2025).

17. Pokiaľ ide o námietku priet'ahov vo vyšetrovaní, Špecializovaný trestný súd poukázal na svoje predchádzajúce rozhodnutia vo vzťahu k sťažovateľke a aj vo vzťahu k samotnému obvinenému, v ktorých plynulosť konania priebežne preskúmaval, ako aj tvrdenie príslušného prokurátora o tom, že ide o náročnú trestnú vec. Po preskúmaní spisového materiálu dospel k záveru, že tento nepreukazuje také časové „prestojy“, ktoré by vyúsťovali do zásahu do základných práv sťažovateľky. Samotný prokurátor vo svojom uznesení, na ktoré Špecializovaný trestný súd odkázal, upriamil pozornosť sťažovateľky na to, že od podania jej poslednej žiadosti o zrušenie zaistenia peňažných prostriedkov v máji 2025 boli vyžiadané odborné vyjadrenia od znalcov na účel stanovenia všeobecnej hodnoty zaistených 47 nehnuteľností a jedného motorového vozidla a taktiež vykonané výsluchy celkovo 32 svedkov a výsluchy zúčastnených osôb. Navyše, priebežne sa vyhodnocuje aj potreba zaistenia vecí. Prokurátor osobitne poukázal na skutočnosť, že vo veci bolo potrebné vypočítať viac ako 1 200 svedkov a bolo potrebné vykonať (rozsiahle) znalecké dokazovanie. Vyšetrovanie sa nachádza v záverečnej fáze a dotknuté subjekty boli medziasom v zmysle § 208 ods. 1 Trestného poriadku upovedomené o možnosti preštudovania vyšetrovacieho spisu.

18. Z už uvedeného sa ústavný súd presvedčil, že Špecializovaný trestný súd sa primeraným a presvedčivým spôsobom vysporiadal so všetkými relevantnými námietkami sťažovateľky. Špecializovaný trestný súd sťažovateľke objasnil, prečo ňou spochybňovaný § 567q ods. 3 Trestného poriadku je potrebné aplikovať, ako aj svoje rozhodnutie neobrátiť sa na ústavný súd s návrhom na vyslovenie nesúladu označeného ustanovenia s ústavou. Špecializovaný trestný súd taktiež preskúmal námietku sťažovateľky vo vzťahu k tvrdeným priet'ahom v danej trestnej veci, ktorú po preskúmaní spisového materiálu a vyhodnotení plynulosti vyšetrovania nepovažoval za dôvodnú.

19. V tomto smere možno doplniť, že samotná subjektívne vnímaná nespokojnosť nie je dôvodom na neaplikovanie určitého zákonného ustanovenia, resp. na vyslovenie porušenia práva na súdnu ochranu v situácii, keď súd takéto platné a účinné ustanovenie v danej veci aplikuje (I. ÚS 173/2025, III. ÚS 23/2026).

20. Ústavný súd vzhľadom na uvedené vyhodnotil ústavnú sťažnosť ako zjavne neopodstatnenú a ako takú ju odmietol podľa § 56 ods. 2 písm. g) zákona o ústavnom súde.

III.2. K návrhu podľa čl. 127 ods. 5 ústavy:

21. Pokiaľ ide o návrh sťažovateľky podľa čl. 127 ods. 5 ústavy, aby senát ústavného súdu podal návrh na začatie konania podľa čl. 125 ods. 1 ústavy vo vzťahu k ňou spochybňovanému § 567q ods. 3 Trestného poriadku, ústavný súd konštatuje, že takýto návrh musí byť osobitne odôvodnený z hľadiska argumentácie o nesúlade právnych predpisov a z hľadiska splnenia podmienky prejudiciality [§ 123 ods. 4 písm. b) a d) zákona o ústavnom súde], nie je teda možné také odôvodnenie nahradiť odkazom na samotnú ústavnú sťažnosť alebo na údaje prezentované v konaní predchádzajúcom ústavnej sťažnosti. Taký deficit odôvodnenia vyvoláva konzekvencie obsahovo zodpovedajúce § 56 ods. 2 písm. c) zákona o ústavnom súde, ktoré sa premietnu do nevyhovenia podanému návrhu (IV. ÚS 151/2025, publikované v Zbierke nálezov a uznesení ústavného súdu pod č. 14/2025).

22. Ústavný súd v okolnostiach tejto veci konštatuje, že sťažovateľka svoj návrh podľa čl. 127 ods. 5 ústavy nad rámec jej všeobecnej nespokojnosti (tvrdená nelegitímnosť, nedôvodnosť a neproporcionalita § 567q ods. 3 Trestného poriadku) bližšie vecne neodôvodnila. Navyše, sťažovateľka vôbec nereflektovala závery vyjadrené v uznesení prokurátora, v zmysle ktorých by predmetné finančné prostriedky mohli byť v režime § 98a ods. 4 Trestného poriadku v znení účinnom od 1. januára 2021 zaistené aj naďalej, a to na podklade návrhu prokurátora na predĺženie lehoty o 7 mesiacov, a to aj opakovane. Teda ani potenciálne vyslovenie nesúladu sťažovateľkou napádaného ustanovenia by v konečnom dôsledku nemusela viesť k zrušeniu zaistenia finančných prostriedkov.

23. Z už uvedených dôvodov ústavný súd tomuto návrhu sťažovateľky nevyhovel.

24. Keďže ústavná sťažnosť bola ako celok odmietnutá, rozhodovanie o ďalších návrhoch sťažovateľky stratilo svoje opodstatnenie.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu ústavného súdu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 14. apríla 2026

Libor Duľa
predseda senátu